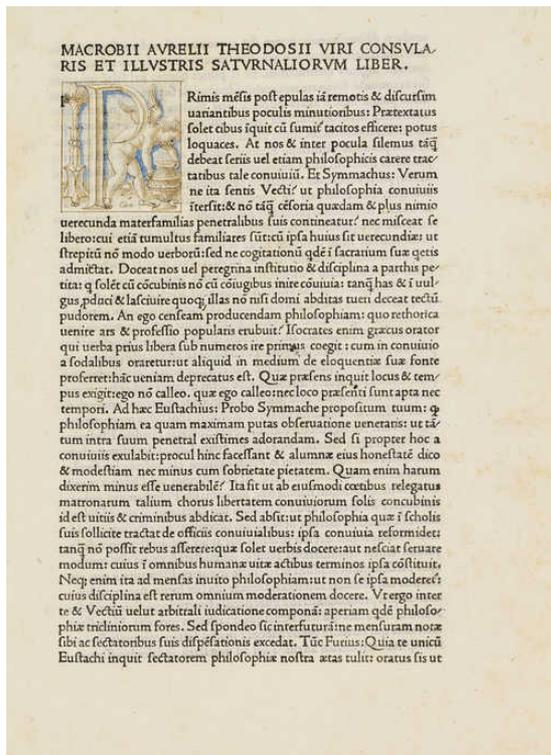

Koller Auktionen - Lot 514*

A188 Manuscripts & Autographes - mardi 26 mars 2019, 17h00

Putti Meister -

Vier Initialen: V, H, P und S. Tuschezeichnungen mit blauen Farbverläufen auf vier bedruckten Inkunabelblättern.

Aus: Macrobius, A. In somnium Scipionis expositio. Venedig, Nicolaus Jenson, 1472. 299 x 219 mm. Initialen: ca. 46 x 45 mm. Jeweils unter Passepartout. Zus. in Leinen-Kassette.

Vgl. GW M19702 - ISTC im00008000 - Goff M-8. - Es ist bekannt, dass der "Maestro dei Putti", der seinen Namen aus naheliegenden Gründen erhielt, etwa 30 Manuskripte und gedruckte Bücher illustriert hat, hauptsächlich aus der Presse von Nicolaus Jenson in Venedig für wichtige venezianische Familien. Er war nur wenige Jahre dort tätig, etwa

Koller Auktionen - Lot 514*

A188 Manuscrits & Autographes - mardi 26 mars 2019, 17h00

zwischen 1469 und 1474. Die vom Putti-Meister gezeichneten oder gemalten Initialen sind fast ausschließlich vom Typus der "littera mantiniana", die in den 1450er Jahren in Padua erfunden wurde. Das wesentliche Merkmal dieses Typs besteht darin, dass der Buchstabe selbst illusionistisch modelliert ist, um als facettiertes dreidimensionales Objekt zu erscheinen. - Literatur: Lilian Armstrong, Renaissance Miniature Painters & Classical Imagery. The Master of the Putti & his Venetian Workshop, London 1981.

CHF 2 500 / 4 000

€ 2 580 / 4 120

MACROBII AVRELI THEODOSII VIRI CONSULARIS ET ILLUSTRIS SATVRNALIORVM LIBER.

Rimis mēsis post epulas iā remotis & discursim uariantibus poculis minutionibus: Prætextatus solet cibus iquit cū sumis tacitos efficere: potus loquaces. At nos & inter pocula silemus tāq̄ debeat seriis uel etiam philosophicis carere tractatibus tale conuiuū. Et Symmachus: Verum ne ita sentis Vecti? ut philosophia conuiuū interfit: & nō tāq̄ cēforia quadam & plus nimio

uerecunda materfamilias penetralibus suis contineatur: nec misceat se libero: cui etiā tumultus familiares sūt: cū ipsa huius sit uerecundia: ut strepitū nō modo uerborū: sed ne cogitationū qdē i sacranium suæ qetis admittat. Doceat nos uel peregrina institutio & disciplina a parthis petita: q̄ solēt cū cōcubinis nō cū cōiugibus inire cōuiuia: tanq̄ has & i uulgi pducī & lasciuire quoq; illas nō nisi domi abditas tuenī deceat tectū pudorem. An ego censeam producendam philosophiam: quo rethorica uenire ars & professio popularis erubuit? Isocrates enim græcus orator qui uerba prius libera sub numeros ire primū coegit: cum in conuiuio a sodalibus oraretur: ut aliquid in medium de eloquentiæ suæ fonte proferret: hāc ueniam deprecatus est. Quæ præsens inquit locus & tempus exigit: ego nō calleo. quæ ego calleo: nec loco præsentī sunt apta nec tempori. Ad hæc Eustachius: Probo Symmache propositum tuum: q̄ philosophiam ea quam maximam putas obseruatione ueneris: ut tantum intra suum penetral existimes adorandam. Sed si propter hoc a conuiuū exulabit: procul hinc facestant & alumna eius honestatē dico & modestiam nec minus cum sobrietate pietatem. Quam enim harum dixerim minus esse uenerabilē? Ita fit ut ab eiusmodi cœtibus relegatus matronarum talium chorus libertatem conuiuiorum solis concubinis id est uitis & criminibus abdicat. Sed absit: ut philosophia quæ i scholis suis sollicitè tractat de officiis conuiuialibus: ipsa conuiuia reformidet: tanq̄ nō possit rebus asserere: quæ solet uerbis docere: aut nesciat seruare modum: cuius i omnibus humanæ uitæ actibus terminos ipsa cōstituit. Neq; enim ita ad mensas inuito philosophiam: ut non se ipsa moderet: cuius disciplina est rerum omnium moderationem docere. Vtergo inter te & Vectiū uelut arbitrari iudicatione componā: aperiam qdē philosophiæ tridiniū fores. Sed spondeo sic interfutura: ne mensuram notæ sibi ac sectatoribus suis dispensationis excedat. Tūc Furius: Quia te unicū Eustachi inquit sectatorem philosophiæ nostra ætas tulit: oratus sis ut

MACROBII AVRELII TH
RIS ET ILLVSTRIS SATV

EC M
fermone
Quam s
Tandé c
Item pa
teruntq;
Daretis
fidi æqu

utroq; caput crassumq; cruorem
trepidationem breuiter ostendit.
non sponte accepturi munus: qu
é illud. Totoq; loquentis ab ore
ignis. Est & in descriptiõe lango

MACROBII AVRELII THEODOSII VIRI CONSULARIS ET ILLUSTRIS SATURNALIORVM LIBER.

Rimis mēsis post epulas iā remotis & discursim uariantibus poculis minutioribus: Prætextatus solet cibus iquit cū sumit tacitos efficere: potus loquaces. At nos & inter pocula silemus tāq̄ debeat seriis uel etiam philosophicis carere tractatibus tale conuiuū. Et Symmachus: Verum ne ita sentis Vecti? ut philosophia conuiuū interfit: & nō tāq̄ cēforia quadam & plus nimio uerecunda materfamilias penetralibus suis contineatur: nec misceat se libero: cui etiā tumultus familiares sūt: cū ipsa huius sit uerecundia: ut strepitū nō modo uerborū: sed ne cogitationū qdē i sacratium suæ q̄etis admittat. Doceat nos uel peregrina institutio & disciplina a parthis petita: q̄ solēt cū cōcubinis nō cū cōiugibus inire cōuiuia: tanq̄ has & i uulgi p̄duci & lasciuire quoq; illas nō nisi domi abditas tuen deceat tectū pudorem. An ego censeam producendam philosophiam: quo rethorica uenire ars & professio popularis erubuit? Isocrates enim græcus orator qui uerba prius libera sub numeros ire primus coegit: cum in conuiuio a sodalibus oraretur: ut aliquid in medium de eloquentiæ suæ fonte proferret: hāc ueniam deprecatus est. Quæ præsens inquit locus & tempus exigit: ego nō calleo. quæ ego calleo: nec loco præsentī sunt apta nec tempori. Ad hæc Eustachius: Probo Symmache propositum tuum: q̄ philosophiam ea quam maximam putas obseruatione ueneraris: ut tantum intra suum penetral existimes adorandam. Sed si propter hoc a conuiuū exulabit: procul hinc facestant & alumnae eius honestatē dico & modestiam nec minus cum sobrietate pietatem. Quam enim harum dixerim minus esse uenerabilē? Ita fit ut ab eiusmodi cœtibus relegatus matronarum talium chorus libertatem conuiuiorum solis concubinis id est uitii & criminibus abdicat. Sed absit: ut philosophia quæ i scholis suis sollicitè tractat de officiis conuiuialibus: ipsa conuiuia reformidet: tanq̄ nō possit rebus asserere: quæ solet uerbis docere: aut nesciat seruare modum: cuius i omnibus humanæ uitæ actibus terminos ipsa cōstituit. Neq; enim ita ad mensas inuito philosophiam: ut non se ipsa modere: cuius disciplina est rerum omnium moderationem docere. Vt ergo inter te & Vectiū uelut arbitrari iudicatione componā: aperiam qdē philosophiæ tridiniū fores. Sed spondeo sic interfutura: ne mensuram notæ sibi ac sectatoribus suis dispēsationis excedat. Tūc Furius: Quia te unicum Eustachi inquit sectatorem philosophiæ nostra ætas tulit: oratus sis ut